

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Lliurament de la medalla de la
Universitat de València al Misteri d'Elx

Discurs del Sr. Rector Francisco Tomás Vert

València, 20 de novembre de 2009

ACTE DE LLIURAMENT DE LA MEDALLA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA AL MISTERI D'ELX

Excel·lentíssim Senyor Rector Magnífic de la Universitat Miguel Hernández d'Elx,
Il·lustríssim Senyor Director General de Política Científica de la Generalitat Valenciana,
Excel·lentíssim Senyor Alcalde de la Ciutat d'Elx,
Il·lustríssim Senyor President del Patronat del Misteri d'Elx,
Autoritats,
Membres de la Comunitat Universitària,
Amigues i amics,

Ens hem reunit hui en aquest Paraninf de l'edifici històric de la Nau, la Nostra Antiga Universitat, per a celebrar el solemne acte acadèmic de lliurament de la Medalla de la Universitat de València al Misteri d'Elx, i d'investidura dels nous doctors i doctores que varen defensar la seua tesi durant el curs acadèmic 2008-2009.

Vull que les meues primeres paraules siguen de felicitació. Tant al president del Patronat del Misteri i a tots els il·licitans, com als estudiants, o, millor dit, als estudiosos i estudioses, als quals hui els hem conferit el grau de doctor, que acredita la seua solvència com a científics i com a investigadors.

El professor Josep Lluís Sirera, catedràtic de Literatura Espanyola de la Universitat de València, ens ha fet una precisa dissertació sobre el Misteri d'Elx, gràcies a la qual aquelles persones que solament ens hem pogut acostar a la Festa en la nostra modesta condició d'espectadors, de curiosos, anem a eixir hui d'ací amb una visió més complexa, més polièdrica, sobre aquesta magnífica manifestació cultural, que va ser reconeguda per la Unesco com a obra mestra del patrimoni oral i immaterial de la humanitat. Gràcies professor Sirera.

Gràcies també als nombrosos professors i professores d'aquesta casa que han dedicat els seus esforços a investigar i a promoure la Festa d'Elx. Vull recordar en primer lloc al professor Luis Quirante, lamentablement traspasat. I vull citar de manera especial al mateix professor Sirera; a la professora Evangelina Rodríguez; al professor Antoni Tordera, director del Festival Medieval d'Elx; a la doctora Teresa Ferrer Valls, i als doctors Joan Oleza, Josep Lluís Canet, Rafael Narbona i Andrea Bombi, entre altres investigadors de la nostra universitat que han sigut ponents en diversos seminaris al voltant de la festa.

Tots ells han complit generosament amb el seu deure d'estudi i de recerca, que constitueix una de les missions fonamentals de tota universitat que s'estime com tal i que no actue com a una simple acadèmia expenedora de títols. Però, a més a més, l'article cinquè dels nostres Estatuts estableix que la Universitat de València, "vinculada a la realitat històrica, social i econòmica del País Valencià, dedica una atenció especial a l'estudi i desenvolupament de la cultura de la seua nacionalitat, i es projecta activament sobre els problemes valencians mitjançant programes específics de docència, investigació i divulgació".

I justament tot això és el que han fet els professors i les professores esmentats, molts dels quals participaren activament en el XI Colloque de la Société Internationale pour l'étude du Théâtre Medieval, que es va celebrar al 2004 sota la direcció del professor Sirera. Aquesta reunió científica de primer ordre va comptar amb el suport del nostre Vicerectorat de Cultura, el qual, mitjançant l'Aula de Teatre i el seu Grup de Teatre d'Assaig, va oferir, com acte d'obertura del citat congrés, una representació extraordinària dels Misteris del Corpus de València. Tampoc podem oblidar les aportacions de Publicacions de la Universitat de València, la nostra editorial universitària, que ha publicat alguns dels estudis més rellevants, tal com acrediten les bibliografies de referència.

La col·laboració entre el Misteri i la Universitat de València s'estén també a l'àmbit docent. I així, gràcies a la generositat del Patronat i de l'Institut Municipal de Cultura d'Elx, des dels anys setanta del passat segle els estudiants i estudiantes de la Universitat de València han pogut assistir en diverses ocasions a les representacions. D'altra banda, els estudiants del Màster d'Estudis Hispànics (Aplicacions i Investigació) poden fer pràctiques durant el Festival de Teatre Medieval. I així mateix els estudiants de l'itinerari de teatre no sols assisteixen a les representacions del Misteri, sinó que també realitzen una completa visita guiada pels museus, per la Casa de la Festa i per les tramoies. Unes visites que els permeten conèixer aspectes essencials per a la correcta comprensió de la Festa i del seu Misteri.

En l'aspecte de la divulgació cal recordar també que la Universitat de València, amb la col·laboració del Patronat del Misteri i de l'Institut Valencià de la Música, va acollir al claustre d'aquest edifici de la Nau un concert de la Capella del Misteri.

Per a resumir diré que tots aquests vincles d'investigació, de docència i de difusió han fet que la Universitat de València reconega hui de forma oficial, atorgant-li la seua Medalla, la importància que per al nostre País, per a la nostra llengua i per la cultura universal té la Festa d'Elx. Perquè la Festa és alguna cosa més que una manifestació cultural; és l'expressió viva de l'ànima d'un poble que se sent orgullós de les seues arrels i que any rere any vibra amb sintonia amb una música esplèndida i amb la història que s'escenifica en la Basílica de Santa Maria. D'un poble per al qual, al cap i a la fi, l'ascens de la "recèlica" no és si més no l'expressió del seu esperit de progrés i superació.

Permeteu ara que canvie radicalment de tema per a referir-me a l'altra vessant de l'acte de hui. Un acte en el qual hem investit una representació dels 326 llicenciats i llicenciades que van defensar el curs anterior la seua tesi doctoral en la Universitat de València, una xifra importantíssima quantitativa i qualitativament.

Amigues i amics, hem parlat del Misteri d'Eix i vull dir que no és l'única festa que es celebra hui en aquest teatre, que no una altra cosa vol dir la paraula Paranimf. Perquè la cerimònia d'investidura de nous doctors i doctores és, al meu parer, la major festa que podem celebrar els universitaris. Aquest hauria de ser, sens dubte, l'acte universitari més important de l'any, perquè significa que la institució està viva, perquè constata que la seua capacitat crítica es renova, que la seua força investigadora creix. Afegiré a la dada dels 326 nous doctors algunes altres xifres. Així, en el curs 2008-2009 es varen matricular en algun programa de doctorat de la Universitat de València 4.316 estudiants, entre els quals 1.950 estaven realitzant la seua tesi doctoral. Cal dir que la Universitat de València compta amb 129 programes de doctorat, dels quals 33 han estat reconeguts amb la Menció de Qualitat per part del Ministeri d'Educació.

Aquestes dades ens poden donar una idea de la magnitud i de la qualitat de l'oferta de doctorat de la nostra universitat, a la que cal sumar els 60 màsters oficials del passat curs, que en són 81 en el present, així com els títols propis de postgrau. A més a més, he de dir que aproximadament una quarta part dels estudiants de postgrau de la Universitat de València són estrangers, dada que sens dubte diu alguna cosa sobre el prestigi internacional dels estudis de postgrau. Un prestigi que desfà qualsevol dubte sobre el per què la Universitat de València és la segona universitat europea en la recepció d'estudiants del programa Erasmus. És segur que altres atractius de la nostra ciutat influeixen en l'elecció. Sí. Però, sens dubte, alguna cosa tindrà a veure la qualitat i el prestigi de la Universitat que els acull. Un prestigi que, com he dit abans, queda corroborat per la gran presència d'estudiants de postgrau. Un tipus d'estudis, els de postgrau, que, per la seua exigència i la preparació del qui els curseu, no estan escollits per factors extra acadèmics, sinó tot el contrari: pel prestigi docent i investigador de la Universitat que els imparteix.

Com he repetit al llarg dels huit cursos acadèmics que he sigut rector, recordaré que el títol de doctor representa, a més de la superació d'un programa de postgrau, la culminació de la formació investigadora, i vos capacita, benvolguts nous doctors i noves doctores, per a desenvolupar investigacions amb independència i criteri científic. Com sabeu ben bé, el doctor plasma en la tesi la seua experiència en l'afrontament i la resolució d'un problema, pren partit davant d'un descobriment, d'una aportació substancial al progrés del coneixement. Una vegada més recordaré també que aquesta experiència ha de expressar-se d'una manera rigorosa, fixant els resultats i les aportacions que el treball ha produït. I permeteu-me que insistisca, perquè la societat ho ha de saber, que tot això significa una experiència i una capacitació fonamental com a investigador o com a professional de la més alta qualificació.

Aquests indicadors quantitatius i qualitatius dels nostres estudis de doctorat han contribuït decisivament a que un any més la Universitat de València haja aparegut en el rànquing de la Universitat de Xangai en el grup de capçalera de les universitats espanyoles, darrere de la Universitat de Barcelona, en una segona posició compartida amb la Universidad Autónoma de Madrid i amb la Universidad Complutense de Madrid. Estem entre les 125 millors universitats d'Europa i entre les 300 millors del mon. Això, lluny de portar-nos a la autocomplaença paralizadora, ha de servir-nos per a tot el contrari: per a encoratjar-nos a treballar més i millor, per a pujar graons en eixa escala camí de l'excel·lència internacional. Un camí en el qual ja hi som; i així ens ho ha reconegut el Govern d'Espanya seleccionant la Universitat de València per a la

qualificació de Campus d'Excel·lència Internacional. El projecte Nau Nova, Campus d'Excel·lència de la Universitat de València, està basat en dos eixos: la salut i la sostenibilitat. Dos àmbits on destaca la potència investigadora i docent de la Universitat. Sobre aquests dos eixos figura, transversalment, la preocupació per tema de l'ocupació. El projecte reflecteix la contribució de la Universitat al desenvolupament del model social europeu, mitjançant el suport a la reorientació del nostre model productiu i a la generació d'ocupació de qualitat, basat en el coneixement; i integra dinàmicament el compromís amb el territori pròxim -és a dir, la dimensió local- i la projecció internacional, és a dir, amb orientació global.

Hui celebrem la capacitat d'un poble de preservar la seua festa, la seua cultura, el seu Misteri. Hui celebrem la capacitat de la Universitat de contribuir a la millor preservació d'un patrimoni cultural que és estudiar-lo i enriquir-lo amb les aportacions dels seus estudiosos. Hui també celebrem la festa de la renovació de la Universitat amb la investidura dels nous doctors i les noves doctores, la saba nova de l'arbre de la ciència. Nous doctors que tenen el doble repte de preservar el nostre patrimoni cultural, del qual el Misteri d'Elx és una peça cabdal, i de desvetllar els misteris del coneixement, la missió de fer ciència.

Benvolguts nous doctors i noves doctores, estimats col·legues que componeu el Claustre d'aquesta Universitat: Tenim un pla estratègic que defineix un projecte comú. Tenim el repte de fer de la Universitat de València un autèntic Campus d'Excel·lència Internacional. Sabem cap a on anem i com volem que siga el nostre futur. Fem-ho. Està en els nostres caps i en les nostres mans. Està, també, en els vostres caps i en les vostres mans. Feu-ho.

Endavant i moltes gràcies.

Es clou la sessió.